

nyttelsen af Ingenieurvæsenet omkring i Landet; vi skabe Kræfter dertil, men vi benytte dem ikke. Den, der kan bestemme Nivillementet af en Wei, skaffe Wei og Weigrøfter det rigtige Afløb o. s. v., kan gjøre det Samme med Hensyn til Vandløb; den, der kan undersøge Rigtigheden af Dverflagene med Hensyn til Jordarbejderne ved Wei o. s. v., kan gjøre det Samme med Hensyn til Vandvæsenet; den, der dog skal deeltage i at udfaste Planer o. s. v. til Broanlæg og til Sluseanlæg, han har gjort det, som er det Banffeligste med Hensyn til Vandløbenes Regulering. Det er en Sammenlægning af disse Sager under en udvidet Autoritet, under Amtmandens administrative og Amtsrådets controllerende Tilsyn, vi skulle søge opnaaet gennem de Bestemmelser, vi bringe ind i de enkelte Love; vi skulle have det Formaal at tilvejebringe en udvidet Forvaltning af disse Sager under Amtmandskaberne. Hvorledes vi skulle tilvejebringe den i dens hele Omfang, ligger ikke for paa dette Sted; det skulle vi paa den ene Side finde, naar vi komme til Gageringslovene og paa den anden Side haaber jeg skulle vi ogsaa finde Noget deraf ved Finantsloven, men vi skulle vogte os for i den nu foreliggende Lov at indbringe Bestemmelser, som affkære Anordningen af en saadan fuldstændig Organisme af det virkelige, det locale Bestyrelsesvæsen her i Landet, — og det er Amtmandskaberne. Enten ere Amtmændene Intet, en for os kostbar og unyttig Repræsentation, eller ogsaa ere de, og det troer jeg, de bør være, de vigtige, locale Smaafonger omkring i Landet, — det skulle vi ialtsald bringe dem til at blive. For at dette ikke skal blive misforstaaet, vil jeg dog tilføie, at jeg naturligtvis ikke vil have, at de skulle have den kongelige Ufeilbarhed og derved være ufrankelige; nei, vi skulle kunne „frænke“ dem, naar vi troe, de trænge dertil — men min Mening er, at Amtmændene skulle have en virkelig Bestyrelsesmagt, at de skulle have et Ansvar ligeoverfor den dem controllerende Localmyndighed, som er Amtsrådet, og at Amtsrådet, netop fordi det skal være controllerende, skal være saalidet som muligt administrerende, hvad det maaskee allerede er meget for meget. — Jeg har nævnt dette, fordi jeg syntes, at

vi ikke burde lade den, som det forekommer mig, saa fuldkommen rigtige Betragtning, der er bragt frem af den 1ste ærede Taler — hvis hele Fremstilling af denne Sag iøvrigt synes mig at have bragt den et godt Skridt fremad —, undslippe os.

Fonnesbech: Da jeg fra flere Sider af Salen er bleven befyldt for at have misforstaaet Udfastet, skal jeg tillade mig endnu engang at tage Ordet. Jeg har ingenlunde overseet, at Amtsrådet ikke er forpligtet til at overtage Vandløbene, men kun bemyndiget dertil, men netop, fordi jeg ønsker, at denne Bemyndigelse, der i mange Tilfælde vil kunne bære gode Frugter, skal gaae ud fra Papiret og vise sig i Virkeligheden, er det, jeg maa ansee den af mig omtalte Indskrænkning for rigtig, thi efter min Mening vil der kun paa den Maade kunne komme Frugt deraf. Det vil nemlig temmelig sikkert vise sig, at hvert Amtsråd mere end eengang vil have Betænkelse ved at overtage et Vandløb, naar det hverken kan oversee Arbeidets Omfang eller den Byrde, det vil paalægge Amtsræparationsfonden. Saafermt der er Spørgsmaal om Reguleringsarbejde, saa kan Amtsrådet, hvis der ved foreløbige Undersøgelser bliver givet det Leilighed til at overbevise sig om Arbeidets Omfang og den Beføstning, det vil medføre, i mange Tilfælde ganske vist gaae ind derpaa — der vil altsaa meget ofte være Anledning for det til at see, om der kan udrettes Noget, og hvor dette er Tilfældet bør Amtsrådet ikke holde sig tilbage —; skal det derimod paatage sig Byrder for evig Tid, om jeg saa maa sige, Byrder, om hvis Størrelse det ikke er muligt at have nogen Mening, hvilket navnlig er Tilfældet med Hensyn til Bedligholdelsesomkostningerne, saa er jeg temmelig overbevist om, at Amtsrådet, medens det ellers i mange Tilfælde vilde have overtaget Vandløbet, vil lade sig afholde og blive affrækket deraf ved den nu af mig fremsatte Betragtning. Det er altsaa netop for at gjøre Bemyndigelsen praktisk, at jeg ønsker den begrænset indenfor et vist Omraade. — Naar den ærede Taler, som havde Ordet efter mig (Knudsen), udtalte som sin Formening, at der